

Sygn. akt V CSK 501/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa G. [...] Sp. z o.o. w S.
przeciwko D. S.A. Oddział w P. z siedzibą w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 12 maja 2015 r., sygn. akt V ACz [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 2700,- zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

1. w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
2. istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
3. zachodzi nieważność postępowania lub
4. skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną, merytoryczną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej i zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna bowiem jest środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych.

Powódka zaskarżyła postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 maja 2015 r. w części oddalającej jej zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 grudnia 2014 r. o odrzuceniu pozwu wobec braku zdolności sądowej pozwanego oddziału przedsiębiorcy zagranicznego. Powołując się na naruszenie art. 64 § 1¹ k.p.c. wniosła o uchylenie zaskarżonego „...wyroku w całości i wydanie orzeczenia w trybie art. 398¹⁶ k.p.c. zgodnego z żądaniem pozwu...”.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca powołała się na przesłankę opisaną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Twierdziła, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do rozstrzygnięcia kwestii, czy oddział przedsiębiorcy zagranicznego posiada zdolność sądową.

Analiza wywodów zawartych w uzasadnieniu skargi kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżąca nie przytoczyła argumentów, świadczących o występowaniu w niniejszej sprawie przesłanki uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W powołanym przepisie

chodzi o zagadnienie prawne obejmujące poważną wątpliwość prawną, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, którego wyjaśnienie jest potrzebne do rozstrzygnięcia sprawy. Skarżący wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej.

Uszło uwagi skarżącej, że sformułowane przez nią zagadnienie prawne było już przedmiotem rozważań i jednolitych rozstrzygnięć Sądu Najwyższego. Przykładowo tylko można tu wskazać na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 1994 r., III CZP 21/94 (OSNCP 1994, nr 11, poz. 203), wyroki Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1279/00 (nie publ.), z dnia 21 maja 2004 r., V CK 502/03 (nie publ.), z dnia 11 października 2013 r., I CSK 769/12 (OSNC-ZD 2014, nr D, poz. 70) i z dnia 6 listopada 2013 r., III PK 116/12 (OSNP 2014, nr 9, poz. 130) oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2004 r., IV CK 183/03 (nie publ.), z dnia 9 maja 2007 r., II CSK 25/07 (OSNC 2008, nr 5, poz. 52), z dnia 15 października 2010 r., V CSK 74/10 (M. Pr. Bank. 2011, nr 10, s. 26), z dnia 27 października 2010 r., V CSK 96/10 (nie publ.) i z dnia 9 lipca 2015 r., I CSK 669/14 (nie publ.).

Wywody skarżącej nie wskazują na potrzebę zajęcia po raz kolejny stanowiska w tej kwestii przez Sąd Najwyższy.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżącą przesłanka określona w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ani brana pod rozwagę z urzędu nieważność postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego zgodnie z art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu

(jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.) w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).

l.n